

Adam Suwart

Dziennikarz, działacz społeczny, popularyzator historii regionu i Kościoła. Adam Suwart urodził się w Poznaniu. Jest synem Jana Suwarta (1934-1989), bohaterskiego uczestnika Poznańskiego Czerwca 1956, sądzonego w „procesie dziewięciu”, represjonowanego i określonego przez aparat bezpieczeństwa PRL mianem „bandyty politycznego”, działacza NSZZ „Solidarność”, odznaczonego pośmiertnie (2009) przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Od najmłodszych lat pasjonuje się historią rodzinnego miasta Poznania, dziejami archidiecezji poznańskiej i najnowszą historią Polski. W latach 1995/96 jako uczeń szkoły średniej był wicemarszałkiem Parlamentu Uczniowskiego Województwa Poznańskiego, posłem na Sejm Dzieci i Młodzieży, a w latach 1995-1998 współpracował z Wojewódzkim Rzecznikiem Praw Ucznia w Poznaniu. W 1999 r. z okazji 50-lecia Rady Europy był przewodniczącym polskiej delegacji do Zgromadzenia Młodych Rady Europy. W latach 1997-2008 należał do Towarzystwa Miłośników Miasta Poznania im. Cyryla Ratajskiego, gdzie był m.in. sekretarzem i członkiem zarządu.

W latach 2002-2004 podjął zwieńczone sukcesem starania o nadanie poznańskim ulicom imion: prymasa Augusta Hłonda, arcybiskupa Walentego Dymka i arcybiskupa Antoniego Baraniaka. Był autorem „Listu otwartego do władz miasta Poznania w sprawie upamiętnienia abp. Baraniaka” (2004), podpisanego przez kilkudziesięciu poznańskich profesorów i intelektualistów. Przyczynił się do podjęcia starań o nazwanie jednej z warszawskich ulic imieniem prymasa Augusta Hłonda. Doprowadził do upamiętnienia w Poznaniu prof. Zbigniewa Zakrzewskiego, ekonomisty, społecznika i wybitnego piewcy dziejów Poznania, poprzez nadanie jego imienia skwerowi Zielone Ogródki. Prowadził starania o nadanie poznańskim ulicom imion bohaterskich adwokatów – obrońców przed sądem PRL uczestników Poznańskiego Czerwca 1956, mecenasów: Stanisława

Hejmowskiego, Michała Grzegorzewicza, Gerarda Kujanka. W 2006 r. Rada Miasta Poznania nadała jednej z poznańskich ulic imię Stanisława Hejmowskiego.

W 2006 r., we współpracy z red. Agatą Ławniczak z TVP, wystąpił do wojewody wielkopolskiego Tadeusza Dziuby o pośmiertne odznaczenie mecenasów Hejmowskiego, Grzegorzewicza i Kujanka oraz kilku innych zapomnianych bohaterów Poznańskiego Czerwca 1956. Tego samego roku wnioski w tych sprawach zyskały aprobatę prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i osoby te zostały wyróżnione wysokimi odznaczeniami państwowymi. W większości przypadków był to pierwszy i pośmiertny, historyczny akt władz państwowych, oddający hołd i uznanie tym represjonowanym w PRL-u bohaterom.

Adam Suwart jest autorem około 500 artykułów prasowych, publikowanych od 2005 r w prasie lokalnej oraz ogólnopolskiej i innych czasopismach, w których popularyzuje najnowszą historię Polski, dzieje Kościoła, szczególnie archidiecezji poznańskiej oraz przeszłość Poznania. Jest autorem kilku rozdziałów w książce pod red. bp. prof. Marka Jędraszewskiego pt. „Ku wolności. Powstanie Poznańskie 1956”. W 2006 r. zorganizował w „Przewodniku Katolickim” z okazji 50. rocznicy Poznańskiego Czerwca 1956 r. konkurs dla czytelników na wspomnienie własnego udziału w tym wydarzeniu. Pokłosem konkursu stała się książka pod red. A. Suwarta pt. „Widziałem Powstanie”, złożona z kilkudziesięciu unikatowych wspomnień świadków wydarzeń Poznańskiego Czerwca 1956, nadesłanych na konkurs.

Adam Suwart jest autorem książki „Droga przez stulecie”, Poznań 2010, stanowiącej wywiad rzekę z najstarszym (w l. 2007-2011) polskim biskupem, Albinem Małysiakiem (1917-2011) z Krakowa, wieloletnim biskupem pomocniczym kard. Karola Wojtyły i przyjacielem Jana Pawła II, *Sprawiedliwym wśród Narodów Świata*, który w czasie II wojny św. jako młody ksiądz z narażeniem życia uratował pięcioro Żydów.

Adam Suwart jako pierwszy ujawnił relacje niektórych świadków na temat męczeństwa arcybiskupa Antoniego Baraniaka (relacja dr. Miłady Tycowej, lekarki

arcybiskupa, o bliznach na plecach pacjenta opublikowana w artykule „Pierwszy po prymasie”, *Przewodnik Katolicki* nr 39/2007, a także uzyskane i zredagowane przez A. Suwarta relacje: dr Milady Tycowej oraz elżbietanki, s. Cherubiny, przez 20 lat sekretarki w Domu Arcybiskupa Baraniaka, opublikowane w: Bp M. Jędraszewski, *Teczki na Baraniaka, t1. Świadek*, Poznań 2009).

Adam Suwart był pomysłodawcą lub współorganizatorem (m.in. z Instytutem Pamięci Narodowej) kilku konferencji naukowych i popularnonaukowych, m.in. „Poznań Władysława Czarneckiego” (2003), „Prezydent Poznania Jarogniew Drwęski”(2003) „Arcybiskup Walenty Dymek – życie i dzieło” (2011), „Arcybiskup Antoni Baraniak – w służbie Kościoła i Ojczyzny” (2012). W latach 2001-2002 popularyzował wiedzę na temat patronów poznańskich ulic w cyklu kilkudziesięciu reportaży filmowych „Przechadzki ulicami Poznania”, emitowanych na antenie TVP Poznań, w których był autorem scenariusza i narratorem.

W latach 1994-2003 opiekował się społecznie zapomnianym grobem płk. Erwina Więckowskiego prezydenta miasta Poznania w l. 1934-1937, legionisty, piłsudczyka. W 2003 r. doprowadził do odnowienia przez władze miasta tej mogiły oraz zorganizował pobyt w Poznaniu syna prezydenta, członka kanadyjskiej Polonii, Jerzego Więckowskiego. W 2004 r., wraz z Jarosławem Bączykiem z Wielkopolskiego Muzeum Walk Niepodległościowych, doprowadził do sprowadzenia z terenu Ukrainy ziemi ze zdewastowanego cmentarza w Drużkopolu/Żurawnykach, gdzie we wrześniu 1939 r. pochowano zastrzelonego przez Armię Czerwoną mjr Tadeusza Rugego. Mjr Ruge był zasłużonym oficerem Wojska Polskiego, powstańcem wielkopolskim, uczestnikiem wojny polsko-bolszewickiej, kawalerem Orderu Wojennego *Virtuti Militari*, działaczem samorządowym międzywojennego Poznania, wiceprezydentem i prezydentem tego miasta odpowiednio w l. 1934-1937 i 1937-1939. Dzięki staraniom Suwarta władze miasta Poznania ufundowały na Cmentarzu Zasłużonych Wielkopolan tablicę epitafijną, poświęconą mjr. Rugemu, pod którą umieszczono urnę z ziemią z cmentarza na terenie Ukrainy. Adam Suwart jest

autorem opracowania monograficznego „Tadeusz Ruge. Ostatni prezydent przedwojennego Poznania”.

Adam Suwart przyczynił się też do odnowienia kilku zabytkowych nagrobków na poznańskich cmentarzach oraz był pomysłodawcą i organizatorem akcji „Pamiętajmy o zapomnianych”, polegającej na społecznej opiece szkół i organizacji nad zapomnianymi cmentarzami na stoku Cytadeli poznańskiej. Przez kilka lat zabiegał też o odnowienie miejsc pamięci narodowej nad Jeziorem Rusałka w Poznaniu i na Dębinie, upamiętniających kaźń obywateli II RP, straconych tam przez Niemców w czasie II wojny światowej.